ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ແຂວງໄຊຍະບູລີ

ເລກທີ 980/ຈຂ.ຊບ

ໄຊຍະບູລີ,ວັນທີ 13.9... 2017

ຂໍ້ຕົກລົງ
ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນແຫ່ງ ສປປ ລາວ (ສະບັບປັບປຸງ) ສະບັບເລກທີ 68 /ສພຊ, ລົງວັນທີ 14 ທັນວາ 2015 ພາກທີ III, ໝວດທີ IV, ມາດຕາ 20 ວ່າດ້ວຍສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງ ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ.
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສ້າງນິຕິກຳ ສະບັບເລກທີ 19 /ສພຊ, ລົງວັນທີ 12 ກໍລະກົດ 2012 ພາກທີ IV, ໝວດທີ V, ມາດຕາທີ 77 ການສ້າງຄຳສັ່ງ, ຂໍ້ຕົກລົງ ແລະ ຄຳແນະນຳຂອງເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນ, ເຈົ້າເມືອງ ແລະ ຫົວໜ້າເທດສະບານ.
- ອີງຕາມ ຂໍ້ຕົກລົງຂອງລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ສະບັບເລກທີ 2810 /ກປ, ລົງວັນທີ 13 ກໍລະກົດ 2016 ວ່າດ້ວຍການຮັບຮອງ ແລະ ນຳໃຊ້ປຶ້ມຄູ່ມືການຂຶ້ນສຳມະໂນທີ່ດິນກະສິກຳ, ອອກໃບຢັ້ງຢືນການນຳໃຊ້ ແລະ ພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກຳລະດັບຄອບຄົວ.
- ອີງຕາມ ຄຳແນະນຳຂອງກົມຄຸ້ມຄອງ ແລະ ພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກຳ ສະບັບເລກທີ 0843 /ຄພດກ, ລົງວັນທີ 15 ກໍລະກົດ 2016 ກ່ຽວກັບການຜັນຂະຫຍາຍຂໍ້ຕົກລົງ ຂອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງກະສິກາ ແລະ ປ່າໄມ້ວ່າດ້ວຍການຮັບຮອງ ແລະ ນຳໃຊ້ປຶ້ມຄູ່ມືການຂຶ້ນສຳມະໂນທີ່ດິນກະສິກຳ, ອອກໃບຢັ້ງຢືນການນຳໃຊ້ ແລະ ພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກຳລະດັບຄອບຄົວ.

ເຈົ້າແຂວງໄຊຍະບູລີຕົກລົງ:

ໝວດທີ 1
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງ

ຈຸດປະສົງຂອງຂໍ້ຕົກລົງ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ແມ່ນ ເພື່ອກຳນົດຫຼັກການ ລະບຽບການ, ວິທີການ, ບາດກ້າວ ແລະ ຂັ້ນຕອນ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ນຳໃຊ້ດິນກະສິກຳທຸກປະເພດ ທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ໄດ້ນຳໃຊ້ດິນຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ, ມີຄວາມຍຸຕິທຳ, ມີປະສິດທິຜົນສູງສຸດ ແລະ ມີຄວາມຍືນຍົງ.

ມາດຕາ 2. ອະທິບາຍຄຳສັບ.

1. **ທີ່ດິນກະສິກຳ:** ແມ່ນທີ່ດິນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການປູກຝັງ, ລ້ຽງສັດ ແລະ ການຄົ້ນຄ້ວາທົດລອງດ້ານກະສິກຳ ລວມທັງທີ່ດິນຊົນລະປະທານ.
2. **ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນກະສິກຳ:** ແມ່ນການກຳນົດທີ່ດິນກະສິກຳປະເພດຕ່າງໆ, ຄົ້ນຄວ້າ ວາງລະບຽບການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ ແລະ ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນປະເພດດັ່ງກ່າວ ໂດຍແມ່ນກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນເຈົ້າການຄຸ້ມຄອງໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.
3. **ກຳມະສິດກ່ຽວກັບທີ່ດິນກະສິກຳ:** ແມ່ນສິດຄອບຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳອັນຍາວນານ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ເພື່ອຮັບໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ.
4. **ແຮງງານຂອງຄອບຄົວ:** ແມ່ນແຮງງານຕົ້ນຕໍທີ່ມີອາຍຸແຕ່ 14 ປີ ເຖິງ 60 ປີ ທີ່ເຮັດອາຊີບຜະລິດກະສິກຳເປັນຫຼັກ.
5. **ສຳມະໂນທີ່ດິນກະສິກຳ:** ແມ່ນການລວບລວມເອົາ ຂໍ້ມູນທີ່ດິນກະສິກຳປະເພດຕ່າງໆ (ທີ່ຕັ້ງ, ຈຳນວນຕອນ, ເນື້ອທີ່) ເຂົ້າປື້ມບັນທຶກຂໍ້ມູນອັນດຽວກັນ.
6. **ໃບຢັ້ງຢືນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ:** ແມ່ນເອກະສານຢັ້ງຢືນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ທີ່ລັດມອບໃຫ້ຄອບຄົວ ເຮັດການຜະລິດ ເຊິ່ງມີສິດນຳໃຊ້ໄດ້ພາຍໃນເວລາສາມປີນັບແຕ່ວັນມອບໃຫ້.
7. **ໃບຢັ້ງຢືນການພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກຳ:** ແມ່ນເອກະສານຢັ້ງຢືນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນທີ່ລັດມອບໃຫ້ຄອບຄົວເຮັດການຜະລິດໃນ ສາມ ປີຜ່ານມາເຫັນວ່າຕອນດິນດັ່ງກ່າວໄດ້ນຳໃຊ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ, ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ນຳໃຊ້ມີຄວາມຍືນຍົງ.

ມາດຕາ 3. ການກຳນົດຂອບເຂດສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ.

ລັດອານຸຍາດໃຫ້ບຸກຄົນ ແລະ ຄອບຄົວນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມແຜນຈັດສັນ, ຕາມເປົ້າໝາຍ, ຍາວນານ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ ຕາມຈຳນວນເນື້ອທີ່ດັ່ງນີ້:

- ຜູ້ທີ່ປູກເຂົ້າ, ລ້ຽງສັດ ໃນຈຳນວນສູງສຸດ ບໍ່ເກີນ ໜຶ່ງເຮັກຕາ ຕໍ່ໜຶ່ງແຮງງານໃນຄອບຄົວ.
- ຜູ້ທີ່ເຮັດສວນປູກພືດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ພືດລົ້ມລຸກ ໃນຈຳນວນສູງສຸດ ບໍ່ເກີນ ສາມເຮັກຕາ ຕໍ່ໜຶ່ງແຮງງານໃນຄອບຄົວ.
- ຜູ້ທີ່ເຮັດສວນປູກຕົ້ນໄມ້ໃຫ້ໝາກ ໃນຈຳນວນສູງສຸດ ບໍ່ເກີນ ສາມ ເຮັກຕາ ຕໍ່ໜຶ່ງແຮງງານໃນຄອບຄົວ.
- ຜູ້ທີ່ນຳໃຊ້ດິນປອກໂລ້ນ ຫຼື ປ່າຫຍ້າປະເພດຕ່າງໆ ຊຶ່ງຫັນມາປູກພືດ, ປູກຫຍ້າລ້ຽງສັດ ໃນຈຳນວນສູງສຸດບໍ່ເກີນສິບຫ້າເຮັກຕາ.
- ໃນການອານຸມັດ ເນື້ອທີ່ດິນກະສິກຳ ໃຫ້ບຸກຄົນນຳໃຊ້ນັ້ນ ລັດຈະພິຈາລະນາເປັນແຕ່ລະກໍລະນີ ໂດຍອີງໃສ່ລັກສະນະ, ຂະໜາດ, ຄວາມສາມາດຕົວຈິງໃນການຜະລິດ, ເງື່ອນໄຂ ແລະ ແຜນຈັດສັນດິນຂອງທ້ອງຖິ່ນ.
- ແຮງງານໜຶ່ງສາມາດ ໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ຫຼາຍປະເພດຖ້າຜູ້ກ່ຽວຫາກມີເງື່ອນໄຂ ແລະ ຄວາມສາມາດຕົວຈິງໃນການຜະລິດ.
- ບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ຕ້ອງການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳນຳຊາວກະສິກອນ ຫຼື ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ຕ້ອງສະເໜີ ຫາທ່ານເຈົ້າເມືອງ ໂດຍຜ່ານຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ.

ມາດຕາ 4. ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ຂໍ້ຕົກລົງ

ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ໄດ້ສະເພາະການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນກະສິກຳຢູ່ໃນທົ່ວແຂວງໄຊຍະບູລີເທົ່ານັ້ນ.

ໝວດທີ 2
ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກຳ

ມາດຕາ 5. ການຄຸ້ມຄອງ ທີ່ດິນກະສິກຳ.

ທີ່ດິນກະສິກຳ ແມ່ນພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ ເຊິ່ງເປັນຕົວແທນຂອງອົງການປົກຄອງແຂວງເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ, ກຳນົດທີ່ດິນກະສິກຳ ປະເພດຕ່າງໆ, ປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ການຈັດຕັ້ງທ້ອງຖິ່ນ ລວມທັງ ສາຍຕັ້ງຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເພື່ອຄົ້ນຄ້ວາ, ວາງແຜນ, ນຳໃຊ້, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາທີ່ດິນ, ປະເມີນ ແລະ ກວດກາການນຳໃຊ້.

ມາດຕາ 6. ການຂຶ້ນສຳມະໂນທີ່ດິນກະສິກຳ.

ການຂຶ້ນສຳມະໂນທີ່ດິນກະສິກຳ ແມ່ນການເກັບສະຖິຕິສະເພາະຕອນດິນກະສິກຳ ປະເພດຕ່າງໆ ເຂົ້າໃນປື້ມສຳມະໂນທີ່ດິນກະສິກຳ ຂອງຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ເຊິ່ງເປັນຂໍ້ມູນພື້ນຖານໃນການອອກໃບຢັ້ງຢືນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ເພື່ອຄວາມສະດວກໃນການຄຸ້ມຄອງ ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ຊຸກຍູ້ ໃນການນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດກະສິກຳ ແລະ ປ່ຽນແປງເປົ້າໝາຍການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ.

ການຂຶ້ນສຳມະໂນທີ່ດິນກະສິກຳ ໄດ້ດຳເນີນຫຼັງການກວດກາການນຳໃຊ້ຂອງຄອບຄົວ ເຊິ່ງເປົ້າໝາຍຕອນດິນທີ່ຈະຂຶ້ນສຳມະໂນທີ່ດິນກະສິກຳມີດັ່ງນີ້:

1. ຕອນດິນທີ່ນຳໃຊ້ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍທີ່ໄດ້ມອບຜ່ານມາ ແລະ ຕອນດິນດັ່ງກ່າວໄດ້ເຮັດການຜະລິດ ແລະ ພັດທະນາແລ້ວ.
2. ຕອນດິນທີ່ຈະສາມາດສືບຕໍ່ອອກໃບຢັ້ງຢືນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ.

ມາດຕາ 7. ການອອກໃບຢັ້ງຢືນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ.

ການອອກໃບຢັ້ງຢືນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ແມ່ນຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ເປັນຜູ້ອອກໃຫ້ຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ລະບຽບການຂອງຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ກຳນົດເອົາໄວ້, ໃບຢັ້ງຢືນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳເປັນຂໍ້ມູນພື້ນຖານໃນການອອກໃບຢັ້ງຢືນການພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກຳ.

ການອອກໃບຢັ້ງຢືນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳໄດ້ດຳເນີນພາຍຫຼັງການກວດກາການນຳໃຊ້ຂອງຄອບຄົວ ເຊິ່ງເປົ້າໝາຍຕອນດິນທີ່ຈະອອກໃບຢັ້ງຢືນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳມີດັ່ງນີ້:

- ຕອນດິນທີ່ບໍ່ນອນໃນເຂດຫວງຫ້າມຂອງສາມປະເພດປ່າ, ເຂດປ້ອງກັນແຫຼ່ງນ້ຳ ແລະ ເຂດຫວງຫ້າມອື່ນໆ.
- ການກຳນົດການນຳໃຊ້ດິນກະສິກຳຢູ່ເຂດຄ້ອຍຊັນສູງ ແມ່ນປະຕິບັດຕາມບົດແນະນຳຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ສະບັບເລກທີ 0822 /ກປ, ລົງວັນທີ 2 ສິງຫາ 1996 ລາຍລະອຽດດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ຄວາມຄ້ອຍຊັນແຕ່ 0-12% (0-10,8°) ເປັນດິນກະສິກຳ ສາມາດນຳໃຊ້ເຮັດນາ, ໜອງປາ, ທົ່ງຫຍ້າລ້ຽງສັດ, ປູກພືດອຸດສາຫະກຳ, ໄມ້ໃຫ້ໝາກ, ໄມ້ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ລ້ຽງສັດຂະໜາດນ້ອຍ.
- ຄວາມຄ້ອຍຊັນແຕ່ 12-25% (10,8° – 22,5°) ສາມາດເຮັດນາຂັ້ນໄດ, ລ້ຽງສັດ, ປູກຕົ້ນໄມ້ໃຫ້ໝາກ, ປູກພືດເປັນສິນຄ້າແຕ່ຕ້ອງໃຊ້ມາດຕາການປົກປັກຮັກສາດິນໄປພ້ອມ.
- ຄວາມຄ້ອຍຊັນແຕ່ 25-36% (22,5° – 32,4°) ສາມາດປູກພືດໄຮ່, ລ້ຽງສັດ, ປູກໄມ້ໃຫ້ໝາກ, ປູກພືດເປັນສິນຄ້າລະບົບກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ແຕ່ຕ້ອງມີມາດຕາການຕ້ານການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນ.
- ຄວາມຄ້ອຍຊັນແຕ່ 36-45% (32,4° – 40,5°) ສາມາດປູກພືດໄຮ່ ຖ້າມີຄວາມຈຳເປັນປູກໄມ້ໃຫ້ໝາກນຳໃຊ້ລະບົບກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ແຕ່ຕ້ອງມີມາດຕາການຕ້ານການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນ.
- ດິນຄ້ອຍຊັນແຕ່45% (40,5°) ຂື້ນໄປຮັກສາໃຫ້ມີປ່າໄມ້ເພື່ອປ້ອງກັນການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນ.

- ເນື້ອທີ່ຂອງຕອນດິນ ທີ່ບໍ່ເກີນແຮງງານຂອງຄອບຄົວທີ່ລະບຸໃນມາດຕາ 3 ຂອງຂໍ້ຕົກ ລົງສະບັບນີ້.
- ສຳລັບຕອນດິນທີ່ໄດ້ມາຈາກການຄອບຄອງ ເກີນແຮງງານທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 3 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ໂດຍບໍ່ຮັບຮູ້ຈາກລັດ ຫຼື ບໍ່ມີທະບຽນທີ່ດິນຖາວອນ ແມ່ນໃຫ້ໂຈະອອກໃບຢັ້ງຢືນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ເພື່ອພິຈາລະນາຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 8. ການອອກໃບຢັ້ງຢືນການພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກຳ.

ໃບຢັ້ງຢືນການພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກຳ ແມ່ນພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ ເປັນຜູ້ອອກໃຫ້ຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ລະບຽບການຂອງຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ກຳນົດໄວ້, ໃບຢັ້ງຢືນການພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກຳໄດ້ປະຕິບັດຫຼັງການອອກໃບຢັ້ງຢືນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ສາມປີ ຖ້າຕອນດິນດັ່ງກ່າວໄດ້ນຳໃຊ້ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ, ທີ່ດິນມີການພັດທະນາ, ການນຳໃຊ້ດິນມີຄວາມຍືນຍົງ; ການອອກໃບຢັ້ງຢືນການພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກຳ ໄດ້ດຳເນີນຫຼັງການກວດກາການນຳໃຊ້ຂອງຄອບຄົວ ເຊິ່ງຕອນດິນທີ່ຈະອອກ ໃບຢັ້ງຢືນການພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກຳມີເງື່ອນໄຂດັ່ງນີ້:

- ຕອນດິນທີ່ໄດ້ອອກໃບຢັ້ງຢືນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ແລະ ແຜນວາດເນື້ອທີ່ຕອນດິນກະສິກຳ ທີ່ໄດ້ພັດທະນາແລ້ວ ເຊິ່ງບໍ່ທັນໄດ້ອອກທະບຽນຕາດິນຖາວອນ.
- ສຳລັບຕອນດິນທີ່ໄດ້ອອກທະບຽນແລ້ວ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຜ່ານຂັ້ນຕອນການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນກະສິກຳ ແລະ ມີຈຳນວນຫຼາຍແມ່ນໃຫ້ຄົ້ນຄ້ວາແກ້ໄຂ ແລະ ປັບປຸງໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ແລະ ກົດໝາຍປ່າໄມ້.
- ດິນຕອນດັ່ງກ່າວຕ້ອງມີໃບຢັ້ງຢືນການກວດກາ ຈາກຄະນະກຳມະການ ຕາມຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 9. ເປົ້າໝາຍການ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ

ເປົ້າໝາຍການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ແມ່ນເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນກິດຈະການປູກຝັງ, ລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ, ຊົນລະປະທານ ເພື່ອຄໍ້າປະກັນທາງດ້ານສະບຽງອາຫານໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ, ເປັນວັດຖຸດິບປ້ອນໂຮງງານອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ລວມທັງເປັນສິນຄ້າຮັບໃຊ້ພາຍໃນ ແລະ ສົ່ງອອກຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 10. ການເສຍສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ.

1. ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳບໍ່ຖືກຕາມເປົ້າໝາຍ.
2. ການຈັບຈອງ ແລະ ຄອບຄອງທີ່ດິນກະສິກຳເກີນກວ່າແຮງງານ.
3. ບໍ່ເສຍພາສີທີ່ດິນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງສາມປີພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ມີການກ່າວເຕືອນແລ້ວ.
4. ຫຼັງຈາກອອກໃບຢັ້ງຢືນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ຄົບກຳນົດສາມປີ ຖ້າຫາກຕອນດິນດັ່ງກ່າວບໍ່ມີການພັດທະນາ, ບໍ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດ ຫຼື ນຳໃຊ້ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ ຫຼື ເຮັດໃຫ້ຄຸນນະພາບທີ່ດິນເຊື່ອມໂຊມ ແມ່ນຈະບໍ່ອອກໃບຢັ້ງຢືນພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກຳໃຫ້ ແລະ ຈະຖືກພິຈາລະນາຖອນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳດັ່ງກ່າວ ໂດຍຄະນະກຳມະການຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ (ໃນກໍລະນີຂາດແຮງງານຈະໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາຕາມຄວາມເໝາະສົມ)
5. ຕອນດິນທີ່ນຳໃຊ້ນັ້ນ ນອນຢູ່ໃນເຂດຫວງຫ້າມຂອງສາມປະເພດປ່າ ແລະ ເຂດຫວງຫ້າມອື່ນໆທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍປ່າໄມ້.

ໝວດທີ 3
ການກວດກາ ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ.

ມາດຕາ 11. ການກວດກາ

ການກວດກາການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ແມ່ນການກວດກາ ທີ່ດິນກະສິກຳທີ່ລັດໄດ້ມອບໃຫ້ຄອບຄົວຊາວກະສິກອນນຳໃຊ້ໃນໄລຍະຜ່ານມາ, ກວດກາການຈັບຈອງ - ຄອບຄອງທີ່ດິນກະສິກຳ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຜ່ານການອານຸຍາດຈາກການຈັດຕັ້ງລັດ ພາຍຫຼັງກວດກາແລ້ວ ຕ້ອງໄດ້ສັງລວມກໍລະນີຕ່າງໆ ເພື່ອແກ້ໄຂ ແລະ ປັບປຸງໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ການກວດກາການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ ການອອກເອກະສານຢັ້ງຢືນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳຢ່າງຖືກຕ້ອງໃນອານາຄົດເຊັ່ນ: ການຂຶ້ນສຳມະໂນທີ່ດິນກະສິກຳ, ການອອກໃບຢັ້ງຢືນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ແລະ ການອອກໃບຢັ້ງຢືນການພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກຳ.

ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ແລະ ເປັນໃຈກາງປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການກວດກາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ໃນທົ່ວແຂວງ, ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳ ດ້ານວິຊາການຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງຂອງຄະນະກຳມະການຂັ້ນແຂວງ.

ມາດຕາ 12. ຄະນະກຳມະການກວດກາການຄຸ້ມຄອງ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳຂັ້ນແຂວງ.

ເຈົ້າແຂວງ ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກຳມະການຂັ້ນແຂວງປະກອບມີ:

1. ທ່ານ ຮອງເຈົ້າແຂວງ	ເປັນຫົວໜ້າ.
2. ທ່ານ ຫົວໜ້າພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຂວງ	ເປັນຮອງ.
3. ທ່ານ ຫົວໜ້າພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ	ເປັນຮອງ.
4. ທ່ານ ຮອງເຈົ້າເມືອງ 11 ເມືອງ	ເປັນຄະນະ.

5. ທ່ານ ຮອງພະແນກການເງິນ ເປັນຄະນະ.

6. ທ່ານ ຮອງພະແນກກວດກາລັດ ເປັນຄະນະ.

7. ທ່ານ ຮອງພະແນກ ຍຸຕິທຳ ເປັນຄະນະ.

8. ປະກອບມີກອງເລຂາ ແລະ ວິຊາການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈຳນວນໜຶ່ງ.

ນອກຈາກນີ້ຍັງມີຄະນະກຳມະການກວດກາການຄຸ້ມຄອງ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ, ຂັ້ນເມືອງ ແລະ ຂັ້ນບ້ານ ໂດຍແມ່ນເຈົ້າເມືອງເປັນຜູ້ແຕ່ງຕັ້ງ.

ມາດຕາ 13. ສິດ, ໜ້າທີ່ ຂອງຄະນະກຳມະການກວດກາການຄຸ້ມຄອງ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ.

ຄະນະກວດກາ ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຕົນຄື: ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ ແຕ່ລະກິດຈະການ ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ໃນໄລຍະ 6 ເດືອນ ແລະ 1 ປີ ແລ້ວນຳເອົາຜົນການກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນລາຍງານຕໍ່ກອງປະຊຸມອົງການປົກຄອງແຂວງ ແລະ ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ.

1. ສິດ, ໜ້າທີ່ ຂອງຄະນະກຳມະການຂັ້ນແຂວງ, ເມືອງ.

- ຊີ້ນຳ, ກວດກາຕິດຕາມ ແລະ ຊຸກຍູ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການກວດກາ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ຂອງແຕ່ລະພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.
- ຊີ້ນຳການແກ້ໄຂກໍລະນີຕ່າງໆໃນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ.
- ຈັດກອງປະຊຸມ ເພື່ອຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ແກ້ໄຂ ບັນຫາຕ່າງໆທີ່ເກີດຂຶ້ນ.
- ພິຈາລະນາ ແລະ ລົງລາຍເຊັນ ຕົກລົງຖອນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ຕາມການສະເໜີ ຂອງພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ ຫຼື ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ.

2. ສິດ, ໜ້າທີ່ ຂອງພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ.

- ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງແຂວງ ແລະ ອົງການການປົກຄອງເມືອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກວດກາ ການຄຸ້ມຄອງການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ໃນຂອບເຂດ ທົ່ວແຂວງ.
- ເປັນເຈົ້າການຄົ້ນຄ້ວາດ້ານວິຊາການໃນການກວດກາການຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳໃນລະດັບແຂວງ.
- ເຜີຍແຜ່ ແລະ ເຊື່ອມຊຶມນິຕິກຳຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານກວດກາ ການຄຸ້ມຄອງ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ໃຫ້ພາກສ່ວນຕ່າງໆຂັ້ນແຂວງ ແລະ ເມືອງ.
- ສະເໜີຫາອົງການປົກຄອງແຂວງ, ເມືອງອອກຄຳສັ່ງໂຈະ ຫຼື ຍຸດເຊົາຊົ່ວຄາວ ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ.
- ໃຫ້ຄຳປຶກສາແກ່ຄະນະກຳມະການຂັ້ນເມືອງ ໃນການຖອນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ທີ່ນອນໃນເຂດຫວງຫ້າມຂອງສາມປະ ເພດປ່າ ແລະ ເຂດຫວງຫ້າມອື່ນໆທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປ່າໄມ້.
- ອອກໃບຢັ້ງຢືນພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກຳຕາມການສະເໜີ ຂອງຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ.
- ອອກແຈ້ງການຕ່າງໆດ້ານວິຊາການ ກ່ຽວກັບການກວດກາ ການຄຸ້ມຄອງການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳໃຫ້ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ.
- ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆຕາມການມອບໝາຍ.

3. ສິດ, ໜ້າທີ່ ຂອງຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ.

- ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງເມືອງ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງບ້ານໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກວດກາ ການຄຸ້ມຄອງການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳໃນຂອບເຂດເມືອງຂອງຕົນ.
- ເປັນເຈົ້າການຄົ້ນຄວ້າທາງດ້ານວິຊາການ ໃນການກວດກາ ການຄຸ້ມຄອງການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳໃນລະດັບເມືອງ.
- ເຜີຍແຜ່ ແລະ ເຊື່ອມຊຶມນິຕິກຳຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບວຽກງານກວດກາ ການຄຸ້ມຄອງການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳໃຫ້ພາກສ່ວນຕ່າງໆຂັ້ນເມືອງ ແລະ ບ້ານ.
- ພິຈາລະນາຖອນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ແລະ ນຳສະເໜີເຈົ້າເມືອງເຊັນຮັບຮອງ.
- ຂຶ້ນສຳມະໂນ ແລະ ອອກສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳໃຫ້ຄອບຄົວ.
- ອອກແຈ້ງການຕ່າງໆດ້ານວິຊາການກ່ຽວກັບການກວດກາ ການຄຸ້ມຄອງການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳໃຫ້ບ້ານ.
- ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆຕາມການມອບໝາຍ.

4. ສິດ, ໜ້າທີ່ ຂອງອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ.

- ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ, ຄະນະຮັບຜິດຊອບກວດກາການຄຸ້ມຄອງນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳຂອງເມືອງ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງບ້ານທີ່ມີຊາຍແດນຕິດກັນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກວດກາ ການຄຸ້ມຄອງການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ.
- ສຶກສາອົບຮົມ ແລະ ເຜີຍແຜ່, ເຊື່ອມຊຶມ ນິຕິກຳຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານກວດກາ ການຄຸ້ມຄອງການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ໃຫ້ປະຊາຊົນພາຍໃນບ້ານຂອງຕົນ.
- ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆຕາມການມອບໝາຍ.

ໝວດທີ 4
ການເກັບຄ່າບໍລິການ ຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນກະສິກຳ

ມາດຕາ 14. ການເກັບ ຄ່າບໍລິການວັດແທກ, ອອກໃບຢັ້ງຢືນຕ່າງໆ.

ການເກັບ ຄ່າບໍລິການວັດແທກ, ອອກໃບຢັ້ງຢືນທີ່ດິນກະສິກຳ ແມ່ນປະຕິບັດຕາມ ລັດຖະບັນຍັດປະທານປະເທດ ສະບັບເລກທີ 003/ປປທ, ລົງວັນທີ 26 ທັນວາ 2012 ວ່າດ້ວຍ ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ, ມີລະບົບການຈົດຮັບ-ຈົດຈ່າຍ ທີ່ສາມາດກວດສອບໄດ້.

ມາດຕາ 15. ການນຳໃຊ້ເງິນ ທີ່ໄດ້ມາຈາກການເກັບຄ່າບໍລິການ

ການນຳໃຊ້ເງິນທີ່ໄດ້ມາຈາກການເກັບຄ່າບໍລິການ ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ແມ່ນປະຕິບັດຕາມ ລັດຖະບັນຍັດຂອງປະທານປະເທດ ສະບັບເລກທີ 003 /ປປທ, ລົງວັນທີ 26 ທັນວາ 2012 ວ່າດ້ວຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ມາສ້າງເປັນກອງທຶນໝູນວຽນ.

ການນຳໃຊ້ເງິນກອງທຶນໝູນວຽນ ເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານການກວດກາ ຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນກະສິກຳ ຕ້ອງສ້າງເປັນແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ມີການສະຫຼຸບລາຍງານລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍ ຖືກຕາມ, ກວດກາໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຈາກຄະນະກຳມະການຂັ້ນແຂວງ ແລະ ເມືອງ.

ໝວດທີ 5
ຂໍ້ຫ້າມ ແລະ ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ມາດຕາ 16. ຂໍ້ຫ້າມ

1. ຫ້າມອອກໃບຢັ້ງຢືນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳເກີນແຮງງານໃນຄອບຄົວ, ເຂດຫວງຫ້າມຂອງສາມປະເພດປ່າ, ເຂດສະຫງວນແຄມນ້ຳ 50 ແມັດ ແລະ ເຂດຫວງຫ້າມອື່ນໆ.
2. ຫ້າມບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ຖົມດິນ, ຂຸດດິນກະສິກຳ ດ້ວຍຮູບການ ແລະ ວິທີການໃດກໍ່ຕາມທີ່ເຮັດໃຫ້ດິນມີການປ່ຽນແປງຈາກສະພາບເດີມໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອານຸຍາດຈາກພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ.
3. ຫ້າມອອກໃບຕາດິນຖາວອນ ໃຫ້ແກ່ຕອນດິນກະສິກຳໃດໆ ທີ່ບໍ່ທັນໄດ້ອອກໃບຢັ້ງຢືນການພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກຳ ຈາກພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ.
4. ຫ້າມອອກໃບຢັ້ງຢືນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳເຂດລຽບຊາຍແດນລະຫວ່າງຊາດ 2-5 ກິໂລແມັດ.
5. ຫ້າມໄຖດິນກະສິກຳທີ່ມີຄວາມຄ້ອຍຊັນຕັ້ງແຕ່ 32° ຂຶ້ນໄປຢ່າງເດັດຂາດ.
6. ຫ້າມເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ພະນັກງານສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່ໃນການວັດແທກ, ຢັ້ງຢືນເອກະສານ, ເຊື່ອງອຳພັກຖານ, ຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບທີ່ດິນກະສິກຳໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 17. ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ.

1. ການແກ້ໄຂກໍລະນີການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ, ການຈັບຈອງ ແລະ ຄອບຄອງທີ່ດິນກະສິກຳໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ, ນຳໃຊ້ບໍ່ຖືກເປົ້າໝາຍ, ບໍ່ນຳໃຊ້ທີ່ດິນພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຮັບມອບເປັນເວລາ 3 ປີ, ການບໍ່ເສຍພາສີອາກອນ ຫຼື ຄ່າທຳນຽມ, ຄ່າບໍລິການທີ່ດິນກະສິກຳ ຕາມລະບຽບການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ແລະ ບັນຫາທີ່ດິນກະສິກຳອື່ນໆ ແມ່ນຄະນະກຳມະການຂັ້ນເມືອງປະສານສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງບ້ານບ່ອນທີ່ດິນຕັ້ງຢູ່ເປັນຜູ້ແກ້ໄຂ.
2. ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ: ແມ່ນອຳນາດການປົກຄອງບ້ານບ່ອນທີ່ດິນຕັ້ງຢູ່ ເປັນຜູ້ໄກ່ເກຍເສຍກ່ອນ ຖ້າຫາກບໍ່ສາມາດຕົກລົງກັນໄດ້ ກໍ່ສະເໜີໃຫ້ຄະນະກຳມະການຂັ້ນເມືອງ ເປັນຜູ້ໄກ່ເກ່ຍ ຖ້າຫາກຍັງບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂໄດ້ ຄູ່ກໍລະນີມີສິດຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານ.

ໝວດທີ 6
ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 18. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ທີ່ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກຳຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນໆຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 19. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ນໍາໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກໍາ ທີ່ລະເມີດຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຈະຖືກກ່າວເຕືອນ, ສຶກສາອົບຮົມ, ປັບໃໝ ຫຼື ລົງໂທດ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີເບົາ ຫຼື ໜັກ ພ້ອມທັງໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 7
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 20. ວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ມອບໃຫ້ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ ເປັນເຈົ້າການເຜີຍແຜ່ໃຫ້ທົ່ວເຖິງ ແລະ ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 21. ຜົນສັກສິດ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ມື້ລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ເຈົ້າແຂວງ

ພົງສະຫວັນ ສິດທະວົງ